

קובץ
תוך הנחל

דיבורים נוראים ונפלאים שנאמרו
בשבת קודש פרשת נשא תש"ע

מפ"ק כ"ק הרה"צ מוהרא"ש שליט"א

יוצא לאור חודש אייר תשע"א

תוך הנחל

ליל שבת קודש פרשת נשא ה'תש"ע

בליל שבת קודש בסעודה ראשונה דיבר מוהרא"ש נ"י דיבורים נוראים ונפלאים מאד על פי דברי רביז"ל ליקומי מוהר"ן חלק א' סי' רמ"ט המדבר מן הגבורה שבלב, עיין שם.

פתח ואמר מוהרא"ש נ"י, רביז"ל אומר, עיקר הגבורה בהלב, כי מי שלבו חזק ואינו מתיירא משום אדם ומשום דבר, יכול לעשות גבורות נוראות ולכבוש המלחמות על ידי חזק ותוקף לבו, שאינו מתיירא ורץ לתוך תוקף המלחמה, וזה בחינת (אבות פרק ד'): 'איזהו גיבור הכובש את יצרו', וזה בחינת גבורות שמשון שנאמר בו (שופטים י"ג): "ותהלך רוח ה' לפעמו במחנה דן בין צרעה ובין אשתאול", שבאותן המקומות צלחה עליו רוח ה', ולבש גבורה, דהיינו שבא לו חזק ותוקף גבורה בלב, ועל ידי זה עשה גבורות נוראות, עד כאן לשון רביז"ל.

והסביר מוהרא"ש נ"י, כי הנה רביז"ל מגלה בתורה זו שעיקר גבורת הגיבור אינו מצד גבורתו הגשמית, אלא מצד גבורת לבו, כי יתכן להיות אדם חלש בטבעו ובגופו, אבל אם יש לו גבורת לב, יכול להראות

הגבורות הגדולות ביותר, שאפילו גיבור שבגיבורים אינו יכול להראות, והוא סוד דברי חכמינו הקדושים (אבות ד') איזהו גיבור הכובש את יצרו, שגיבור אמיתי נקרא מי שיכול לכבוש את יצרו, ולהגביר היצר טוב שיש בחלל הימיני של הלב, על היצר הרע שיש בחלל השמאלי של הלב, כי זו נקראת "גבורת לב", והוא הגיבור האמיתי, והנה חכמינו הקדושים (אבות שם) לומדים זאת מהפסוק (משלי ט"ז) טוב ארך אפים מגיבור ומושל ברוחו מלוכד עיר, שמי שיש לו אריכת אפים, וכובש את כעסו, טוב יותר מגיבור ולוכד עיר, כי כבישת הכעס היא גבורה עצומה, נמצינו למדים, שעיקר תוקף הלב וכיבוש היצר הוא על מדה זאת של כעס וקפידות, שמי שיכול לכבוש את יצרו של כעס, ולהתאזר במדת ארך אפים, הוא הגיבור האמיתי, ועליו כיוונו חכמינו הקדושים, איזהו גיבור הכובש את יצרו, כי אין מדה רעה המתגברת על אדם כמו כעס וקפידות, שמצד פגעי ומקרי הזמן הוא עלול בכל עת להיכנס לכעס וקפידות חם ושלום, אבל אם אדם זוכה להתגבר על יצרו של כעס כראוי, הרי הוא גיבור אמיתי, כי לבו מלא גבורה דקדושה, ויזכה להראות גבורות ומופתים גדולים בעולם, אשרי לו.

והנה מבואר בדברי רביז"ל (שיחות הר"ן סי' רמ"ט), שכבישת כעס תלויה בתיקון הברית, ומי ששומר את בריתו, קל לו להתגבר על כעס וקפידות, מה שאין כן הפוגם בברית חם ושלום, הוא איש רע וכעסן רחמנא ליצלן, וכמו שכתוב אצל ער (בראשית ל"ח) ויהי ער בכור יהודה רע בעיני ה', למה כתיב "רע" ולא "רשע", אלא מחמת שחטא ער היתה בחטא זה של פגם הברית, רחמנא ליצלן, לכן היה איש רע וכעסן

שקורין "בייז", נמצא, שתיקון הכעס תלוי בתיקון הברית, ולכן מובן מאד למה עיקר הגבורה הוא בלב ולכבוש את הכעס, כי צריכים מקודם להתגבר על יצרו של עריות, שהוא עיקר היצר הרע (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' ב'), וכמו דאיתא בזוהר הקדוש (ויקרא מ"ז:): עיקר דיצרא בישא על עריין (עיקר היצר הרע הוא על עריות), ואם אדם מתגבר על יצר הרע של עריות, בקל לו להתגבר על כעס וקפידות, והוא נקרא איש גיבור באמת.

וזה מה שמביא רביז"ל בתורה זו מגבורת שמשון, וכמו שכתוב (שופטים י"א): "ותחל רוח ה' לפעמו במחנה דן בין צרעה ובין אשתאול", שבאותם המקומות צלחה עליו רוח ה', ולבש גבורה, דהיינו שבא לו חוזק ותוקף גבורה בלב, ועל ידי זה עשה גבורות נוראות, כי שמשון היה נזיר מן הבטן, וכמו שכתוב (שם) כי נזיר אלקים יהיה הנער מן הבטן עד יום מותו, ועיקר קדושת הנזיר כדי לשמרו מתאוה זו, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (סוטה ב: מובא בפירש"י במדבר ו' פסוק ב'), למה נסמכה פרשת נזיר לפרשת סוטה, לומר לך שכל הרואה סוטה בקלקולה יזיר עצמו מן היין שהוא מביא לידי ניאוף, עיין שם, ולכן כל זמן שהיה שמשון נזהר על קדושת נזירותו, שהוא קדושת הברית, היה יכול להראות גבורות הכי גדולות, כי זכה לקדושה עליונה ולתוקף הלב, עד שאמרו חכמינו הקדושים (סוטה ט:): על הפסוק (שופטים י"ג) ותחל רוח ה' לפעמו, שהיתה השכינה מקשקשת לפניו כזוג, ועל ידי זה היה מתגבר על כל שונאיו, אבל תיכף ומיד שהיה אצלו איזה פגם וירידה, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (סוטה ט:): שמשון הלך אחר עיניו, ולכן ניקרו פלשתים את עיניו, וכן אמרו (שם) שמשון בעיניו מרד וכו', זה גרם לו לישא אשה מפלשתים

ששמה דלילה, והיא דילדלה את כוחו ולבו ומעשיו, כי תיכף ומיד שלא היה נזהר בקדושתו כראוי, נסתר גם קדושת נזרו, ואבד הגבורה שכלב הבאה מקדושת הברית ומשמירה מכעס, וכבר לא היה יכול להתגבר על שונאיו, כי עיקר הגבורה היא גבורת הלב התלוי בתיקון הברית ובשמירה מכעס, אשרי הזוכה להם באמת.

והנה על פי זה מובן מאד קשר פרשת השבוע, שהיא פרשת סוטה ופרשת נזיר, עם הפטרת השבוע (שופטים י"ג) המדבר משמשון הגיבור, כי עיקר מצות נזירות הוא להישמר מתאוות ניאוף, שלא יבוא לידי חטא, כי שתיית יין ושכרות גורם רעות רבות לאדם רחמנא ליצלן, וכמובא בספר המדות (אות שכרות ס' ז), על ידי שכרות נופל להרהורי ניאוף, ועל ידי שכרות שוכחים כל המצוות והאזהרות שצוה משה רבינו עליו השלום (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' ס' כ"ז), ולכן הקפיד רביז"ל מאד שלא נשתה יין או שום משקה המשכר, רק יין לקידוש ולהבדלה, כי השתייה שלא במקום מצוה, ומכל שכן עישון סמים וכיוצא בהם חס ושלום, הורסין כל חיי אדם ברוחניות ובגשמיות, ועל ידי שאדם נזהר מאד משתיית יין, שהוא ענין קדושת נזירות, על ידי זה לא יבא לידי פגם הסוטה, כי יהיה לו לב חזק וטהור, ולא יכנס בו רוח שטות של תאוות ניאוף ופגם הסוטה, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (סוטה ב.) אין אדם עובר עבירה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות, שנאמר (במדבר ו') איש איש כי תשמה אשתו וגו', לשון שטות, וזה מצינו אצל שמשון הגיבור, שכל זמן שהיה נזהר בקדושת נזירותו, שהוא שמירת הברית, היה לו גבורה עצומה, והכניע כל שונאיו, אבל תיכף ומיד שהיתה לו ירידה, והלך אחר עיניו, וכמו

שכתוב (שופטים י"ד) וירד שמשון תמנתה וירא אשת בתמנתה מבנות פלישתים וגו', מאז נחלש כוחו ותוקף לבו, עד שסר כוחו מעליו לגמרי, נמצא שחיי שמשון הוא דוגמא לפרשת השבוע ממש, והוא לימוד עצום לכל אדם לשמור על קדושת בריתו כל ימי חייו.

והנה זה ברור שעיקר שמירת הברית תלוי בשמירת העינים, שאדם ישמור עיניו מלהסתכל ברע, ועל ידי זה לא יבוא לידי חטא, וכמו שכתוב (במדבר ט"ו) ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם, ואמרו חכמינו הקדושים (ברכות י"ב): אחרי לבבכם זו מינות, אחרי עיניכם זה הרהור עבירה, וכן אמרו (ילקוט במדבר רמז תש"ג): לבא ועינא תרין סרסורין דעבירה (הלב והעינים שני שלוחים של עבירה), וכשאדם שומר על עיניו יהיה לו שפע קודש ברוחניות ובגשמיות, כי שמירת העינים תשמור אותו מניאוף ומפגם הברית, ואז יהיה גם נשמר מכעס וקפידות, כי שמירה מכעס תלויה בשמירת הברית, ואז יהיה לו ממון וכסף הרבה, וכמבואר בדברי רביז"ל (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' ס"ח), שכל השפע הבא לאדם הוא על ידי שמירה מכעס, וכשאדם נכשל בכעס הם ושלום, יידע שהוא מאבד פרנסתו וממונו, בסוד (איוב י"ח) מורף נפשו באפו, עיין שם, וזה מרומז בפסוק (תהלים קמ"ה) עיני כל אליך ישברו, אם שוברים את עינים ונזהרים מלהסתכל ברע, אזי, ואתה נותן להם את אכלם בעתו, שיהיה להם ממון ופרנסה הרבה, ודו"ק, והשם יתברך יזכנו לשמירת העינים ולשמירת הברית באמת, ונזכה להמשיך על עצמינו שפע קודש ברוחניות ובגשמיות, עדי נזכה לעלות ולהכלל בו יתברך לגמרי מעתה ועד עולם אמן ואמן.

סעודה שלישית פרשת נשא ה'תש"ע

בסעודה שלישית, סעודת רעווא דרעווין, דיבר מוהרא"ש נ"י דיבורים נוראים ונפלאים מאד מענין ברכת כהנים.

פתח ואמר מוהרא"ש נ"י, בפרשת השבוע כתיב המצוה של ברכת כהנים, וכמו שכתוב (במדבר ו') דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם יברכך ה' וישמרך, יאר ה' פניו אליך ויחונך, ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום, והן שלש מצוות עשה מן התורה, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (סוטה ל"ח:) כל כהן שאינו עולה לדוכן עובר בשלשה עשה, כה תברכו, אמור להם, ושמו את שמי, ואיתא בזוהר הקדוש (נשא קמ"ז) שבשעת שהכהנים מברכים את העם היא עת רצון גדולה מאד בשמים, כי אז השכינה הקדושה מברכת נשמות ישראל, וכמו שכתוב "כה" תברכו וגו', שהשכינה הקדושה הנקראת "כה", מברכת את ישראל, ולכן אסור לאדם לחשוב, למה אני צריך לברכת הכהנים, אולי הם אנשים פשוטים וגרועים, חס ושלום, ולמה אני צריך לברכותיהם, אסור לחשוב כן, כי השכינה הקדושה מברכת אז את נשמות ישראל, והכהנים הם רק שלוחי דרחמנא, כי השכינה מתגלה אז מבין אצבעותיהם, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה פרשת י"א ס"ב) אמרו ישראל לפני הקדוש ברוך הוא, רבון העולמים, לכהנים את אומר שיברכו אותנו, אין אנו צריכין אלא לברכותיך ולהיותינו מתברכים מפך, אמר להם הקדוש ברוך הוא, אף על פי שאמרתי לכהנים שיהיו מברכין אתכם, עמהם אני עומד ומברך

אתכם, לפיכך הכהנים פורשים את כפיהם, לומר שהקדוש ברוך הוא עומד אחרינו, ולכך הוא אומר (שיר השירים ב') משגיח מן החלונות, מבין כתפותיהם של כהנים, מציץ מן החרכים, מבין אצבעותיהם, עיין שם, ולכן איתא בזוהר הקדוש (נשא קמ"ז). שאסור להסתכל אז על הכהנים, כי השכינה שורה אז על ידיהם, ואסור להסתכל מפני מורא שכינה.

והנה זה אחד מן הטעמים למה בארץ ישראל עולין לדוכן בכל יום, מה שאין כן בחוץ לארץ, אין עולין לדוכן רק בחגים וימים טובים, כי בארץ ישראל יש התגלות השכינה ביותר, וכמו שכתוב (דברים י"א) ארץ אשר ה' אלקיך דורש אותה תמיד וגו', וארץ ישראל מקודשת מכל הארצות (כלים פרק א'), ולכן אפשר להמשיך שם ברכת השכינה בכל יום, מה שאין כן בחוץ לארץ צריכין עיתותי רצון כגון חגים ומועדים להתגלות השכינה, ולכן אין עולין לדוכן רק בחגים ובמועדים.

והנה שעת ברכת כהנים הוא עת רצון גדול מאד בשמים עד שיכולים אז להפוך חלום רע לטובה, ולהפוך כל הקללות לברכות, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות נ"ה:): האי מאן דחזא חלמא ולא ידע מאי חזא ליקום קמי כהני בעידנא דפרסי ידייהו ולימא הכי (מי שראה חלום ואינו יודע מה ראה, יקום לפני הכהנים בשעה שפורסים את ידיהם, ויאמר כך): רבונו של עולם, אני שלך וחלומותי שלך, חלום חלמתי ואיני יודע מה הוא, בין שחלמתי אני לעצמי ובין שחלמו לי חבירי, ובין שחלמתי על אחרים, אם טובים הם חזקם ואמצם כחלומותיו של יוסף, ואם צריכים רפואה רפאם כמי מרה על ידי משה רבינו, וכמרים מצרעתה,

וכחזקיה מחליו, וכמי יריחו על ידי אלישע, וכשם שהפכת קללת בלעם הרשע לברכה כן הפוך כל חלומותי עלי לטובה, ומסיים בהדי כהני דעני צבורא אמן (ויסיים ביחד עם הכהנים ויאמר הצבור אמן), הרי ששעת ברכת כהנים הוא עת רצון גדול מאד, ואשרי מי ששומר על הרגעים הקדושים של ברכת כהנים, ומדבק עצמו אז בו יתברך.

והנה ברכת כהנים כוללת כל הברכות שבעולם, כי ברכת השכינה כוללת כולם, ועיקר הברכה באה על ידי אמונה, וכמו שכתוב (משלי כ"ח) איש אמונות רב ברכות, ולכן יש שלשה פסוקים בברכת כהנים כנגד השלשה אבות, אברהם יצחק ויעקב, כי הם שהורישו לנשמות ישראל אור האמונה, ועל ידיהם אנחנו זוכים לאמונה זכה וברורה, וזהו כה תברכו, כ"ה מרמז על כ"ה אותיות שבפסוק שמע ישראל וגו' (כמוכא בבעל המורים), שהיא יסוד האמונה, כי בזה תלויות כל הברכות, ובני ישראל מוכנים למסור נפשם על האמונה הקדושה, וכמו שראו בכל הדורות שאפילו אנשים פשוטים ביותר, מסרו נפשם על קידוש ה' להישאר קיימים באמונה (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' פ'), והחזירו נשמותיהם ליוצרם עם פסוק שמע ישראל על לשונם, וזהו כ"ה תברכו, להזכיר זכות העקידה, שהיא מסירות נפשם של האבות, שנאמר בה (בראשית כ"ב) אני והנער נלכה עד כ"ה (עי' בבעל המורים), כי צריכין להיות חזקים באמונה עד מסירת נפש, ואז יש לאדם כל הברכות שבעולם.

והנה כל אחד מן האבות הקדושים עבדו את השם יתברך במסירת נפש ממש, ולכן פעלו להוריש האמונה הקדושה לנשמות ישראל לדורות

עולם, כי עבר על כל אחד מן האבות הקדושים נסיונות קשים ומרים, וקיבלו הכל באהבה גמורה ולא קראו תגר, ועל ידי זה נתקדש שמו של השם יתברך בעולם, ונקרא שמו יתברך עליהם, וכמו שאומרים בכל התפילות, אלקי אברהם אלקי יצחק ואלקי יעקב, וחכמינו הקדושים אומרים (ילקוט שמעוני איוב רמז תתק"ח), שאלמלא לא קרא איוב תגר, היו אומרים אלקי איוב כמו שאומרים אלקי אברהם יצחק ויעקב, אבל מחמת שלא היה יכול להחזיק מעמד בתוקף היסורין שעברו עליו, וקרא תגר על מדותיו יתברך, לכן לא זכה לזה, כי עיקר השלימות להחזיק מעמד בכל מה שעובר על אדם, ולדעת שהכל מלמעלה בהשגחה פרטית, ואז בניקל לקבל הכל באהבה, ולא מיבעיא יסורין שהם חוץ לגוף, כגון חסרון כסף או כבוד וכיוצא בזה, שבוודאי קל לקבל כשיש לאדם אמונה ודעת שהכל מהשם יתברך, אלא אפילו יסורי הגוף הם ושלום, כשאדם יודע שהכל מן השם יתברך, גם כן נוחים להתקבל (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' ר"ג), ולכן האבות הקדושים שנתנסו בכל מיני נסיונות קשים ומרים, הם שהורישו לבניהם אור האמונה הקדושה, ובזכותם אנו קיימים, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (אבות ה') עשרה נסיונות נתנסה אברהם אבינו עליו השלום ועמד בכולם, להודיע כמה חיבתו של אברהם אבינו, עליו השלום, וכן יצחק אבינו היה נרדף מישמעאל, ונתנסה על העקידה, ואחר כך כהו מאור עיניו, והיה כלוא בבית, וסבל מעשיו, וכן יעקב נתנסה בנסיונות וצרות הרבה, צרת עשיו צרת רחל צרת יוסף צרת דינה צרת שמעון וכו', ודייקא מכל הצרות והנסיונות שלהם, גילו ופרסמו את האמונה, ועל ידי זה הורישו רב ברכות לכל נשמות ישראל ולזרעם עד עולם.

וזהו יברכך ה' וישמרך, כנגד אברהם אבינו שנאמר בו (בראשית כד, א) וזה' ברך את אברהם בכל, כי אברהם היה ראש למאמינים, ופתח פתח האמונה שהוא מקור הברכות לכל באי עולם, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (מונא ברש"י בראשית כ"ד פסוק ז') עד אברהם היה הקדוש ברוך הוא נקרא אלקי השמים, כשבא אברהם נקרא אלקי הארץ, כי על ידי אברהם הכירו הקדוש ברוך הוא גם בתוך הארץ, ועל ידי זה נמשכו כל הברכות בעולם, וחכמינו הקדושים אומרים (במדבר רבה פרשת י"א ס"ה) יברכך ה' בבנים, וישמרך בבנות, שהנקיבות צריכות שמירה, ועיקר הברכה והשמירה של ילדים הוא על ידי אמונה, שצריכין לדבר עמהם הרבה דיבורי אמונה ויראת שמים, עד שתהיה אמונה ויראת ה' קבועות בלבם, וכן אמרו (שם) יברכך ה' בממון, וישמרך מן המזיקין, כי העצה להרוויח ממון ולהיות נשמר מן המזיקין הוא על ידי אמונה בה', וכמו שכתוב (דברים ח') וזכרת את ה' אלקיך כי הוא הגותן לך כח לעשות חיל, ותרגום אונקלוס, ארי הוא יהב לך עצה למקני נכסין, שהקדוש ברוך הוא נותן לך עצות טובות לקנות נכסים, ובלי עצתו יתברך אי אפשר להצליח בשום ענין, ועיקר העצה בא רק מאמונה, וכמו שכתוב (ישעיה כ"ה) עצות מרחוק אמונה אומן (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' ס"ה).

והנה עיקר סוד התשובה הוא גם כן על ידי אמונה, שאדם מאמין שבכל מה שעבר עליו, אפילו מצד יצרו הרע, היה גם כן בהשגחה עליונה, ולכן אפשר לו לעשות תשובה ולחזור אליו יתברך, שזהו סוד מצות ויודוי הכתוב בפרשת השבוע (במדבר ה') והתוודו את חטאתם אשר עשו וגו', וכמבואר בספר החינוך (מצוה שם"ד), שעל ידי ויודוי דברים,

אדם מגלה שבאמת יש לו אמונה בהשם יתברך, וכל חטאו היה רק מחמת התגברות היצר, ולכן עכשיו שמתחרט יכול לחזור בתשובה, עיין שם, ועל פי זה מובן המשך הפרשיות של פרשת השבוע, מצות ווידוי, פרשת סוטה ונזיר, וברכת כהנים, כי על ידי שאדם חזק בוידוי דברים בכל עת לפני השם יתברך, והגיל להשיח כל לבו לפני השם יתברך בתמימות ובפשיטות גמורה, אזי אפילו אם יעברו עליו נסיונות קשים ומרים כמו אלו שבפרשת סוטה ונזיר, הבאים מצד רוח שטות ושגעון שנכנס בו, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (סוטה ג.) אין אדם עובר עבירה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות, אף על פי כן תמיד יחזור אל האמונה הקדושה המרומזת בברכת כהנים, וימשיך על עצמו כל הברכות.

יאר ה' פניו אליך ויחונך, כנגד יצחק, שראה בעקידה ומת והאיר הקדוש ברוך הוא את עיניו והחייהו (בעל המורים), ועיקר האור הוא על ידי התורה הקדושה, וכמו שכתוב (משלי ו) כי נר מצוה ותורה אור, והתורה נקראת (שם ה') אילת אהבים ויעלת חן, כי על ידי לימוד התורה זוכין לחן (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' א'), ועל כן דרשו חכמינו הקדושים (ספרי) ויחונך בתלמוד תורה, כי אין עוד דבר שמעלה חן על האדם כמו מי שעוסק בתלמוד תורה וקובע לעצמו שיעורים כסדרן בכל מקומות התורה, מקרא, משנה, גמרא, מדרש, ומיד שאדם זוכה לחן, אזי כל תפילותיו מתקבלות לרחמים ולרצון, וממילא נתברך בכל הברכות.

ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום כנגד יעקב, דכתיב ביה (בראשית כ"ט) וישא יעקב את רגליו, וכתוב ביה (שם כ"ח) ושבתו בשלום (בעל המורים), כי

יעקב הראה דרך לכל נשמות ישראל להתחזק באמונה יתירה על אף כל הצרות שעוברות על אדם מבית ומבחוץ, כמו צרת עשיו, צרת רחל, צרת יוסף, צרת דינה וכו', כי יעקב סבל צער גידול בנים כנגד כולם, ולא קרא תגר על הקדוש ברוך חס ושלום, רק התחזק באמונה קדושה וטהורה, ועל ידי זה זכה סוף כל סוף לשלום אמיתי, שהוא כלי מחזיק ברכה לכל הברכות, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (סוף עוקצין) לא מצא הקדוש ברוך הוא כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום, ונתקיים בו (בראשית כ"ח) ושבתו בשלום אל בית אבי, שחזר בשלום אל בית אביו שבשמים, ובכוחו ובזכותו, יש לנו כוח בכל הדורות להתחזק באור האמונה, ולהמשיך עלינו כל הברכות, והשם יתברך יזכינו להתברך מפי עליון בכל הברכות שבעולם הן ברוחניות והן בגשמיות, ונזכה בקרוב לראות בביאת משיחנו ובבנין בית מקדשנו, במהרה בימינו אמן ואמן.

